

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocații Pruteanu Vitalie și Nagacevschi Vitalie în numele inculpatului Babliuc Eduard, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Babliuc Eduard Nicolae, născut la 24.07.1968, domiciliat în mun. Chișinău, str. Dumitriu 12, ap. 26.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 23.06.2011 – 11.01.2013;*
2. *Instanța de apel: 26.04.2013 – 12.12.2013;*
Rejudecare: 20.10.2014 – 29.06.2015;
3. *Instanța de recurs: 1) 01.04.2014 – 01.07.2014, dispusă rejudecarea;*
2) 23.11.2015 – 17.05.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013, Babliuc Eduard Nicolae a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, de către organul de urmărire penală, Babliuc Eduard a fost învinuit în faptul că, activînd în calitate de administrator al Palatului de Cultura a Feroviarilor, subdiviziune a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, numit în această funcție în baza ordinului nr. 388 din de 9 iulie 2003, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea fișei postului, i-au fost acordate drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcției de administrare a proprietății de stat, a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe:

Conform fișei postului, fiind obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept să transmită în folosință sau să încheie careva contracte de locațiune cu privire la aceste spații, intenționat depășindu-și limita drepturilor și obligațiilor sale de serviciu, în perioada anilor 2008-2010, cunoscând despre inexistența cărorva contracte de locațiune încheiate în procedură legală, a transmis în folosință, în blocul nr. 3 al Palatului de Cultură a Feroviarilor biroul nr. 35 cu o suprafață de 30,1 m.p., asociației „Euro-Moldova Art”, proiectului republican „Caravela Culturii” pe o perioadă de 16 luni și biroul nr. 21 cu suprafața totală de 77,5 m.p. pe o perioadă de 2 ani cet. Suceanu Ion, prin ce a cauzat ÎS „CFM” un prejudiciu material estimat, conform calculelor efectuate, prin neachitare de către Asociația „Euro-Moldova Art” Proiectul Republican „Caravela Culturii” a sumei de 12 673,95 lei - contravaloare a chiriei și 4904,9 lei - costul utilităților și de către cet. Suceanu Ion a sumei de 185 795,50 lei - contravaloarea chiriei și 12 614,75 lei - costul utilităților. Ca urmare a acțiunilor a cet. Babliuc Eduard ÎS „CFM” i s-a adus un prejudiciu material în sumă de 215 989,10 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, astfel, soldându-se cu urmări grave prin ratarea venitului mai sus menționat.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Babliuc Eduard au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Codul penal, adică *depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave în privința persoanei juridice*.

2. Acuzatorul de stat, nefiind de acord cu sentința, a înaintat apel, prin care a solicitat casarea acesteia din motivul ilegalității ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Babliuc Eduard să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Codul penal.

În motivarea apelului declarat acuzarea a invocat ilegalitatea sentinței adoptate, deoarece instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate în cauza dată și prezentate în sprijinul învinuirii, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, probe care confirmă vinovăția inculpatului Babliuc Eduard în săvârșirea infracțiunii imputate.

Acuzarea a considerat incorectă afirmația primei instanțe, precum că, infracțiunea imputată inculpatului Babliuc Eduard poate fi comisă numai prin acțiune, deoarece transmiterea suprafețelor menționate în folosință în lipsa contractelor de locațiune și este acțiune și nu inacțiune. În acest context, procurorul a indicat învinuirea înaintată lui Babliuc Eduard.

Totodată, a menționat că, nu este întemeiat nici argumentul instanței, precum că Babliuc Eduard a primit indicații de la superiorul său, directorul ÎS „CFM” Găgăuz Miron, iar faptul încheierii contractelor de locațiune sunt în competența Șefului Secției de întreținere a edificiilor civile Chișinău ÎS „CFM” și cu autorizarea și coordonarea cu conducerea ÎS „CFM”, deoarece nici la etapa urmăririi penale și nici în urma cercetării judecătorești n-a fost stabilit faptul existenței unui ordin a conducerii ÎS „CFM” referitor la transmiterea în locațiune cu titlu gratuit și fără

întocmirea contractelor de locațiune a birourilor din cadrul Palatului de Cultură a Feroviarilor.

La fel, partea acuzării a considerat neîntemeiat și lipsit de careva suport juridic și argumentul instanței precum că, prin pretinsa depășire a atribuțiilor sale inculpatul a cauzat daune în proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave în privința persoanei juridice în sumă de 215 989 lei, care de fapt nu au o probațiune certă și pertinentă, nefiind fundamentată pe careva calcule autentice și oficiale, deoarece prejudiciului cauzat de către Babliuc Eduard Nicolai a fost calculat și stabilit de către secția de întreținere a edificiilor civile Chișinău ÎS „CFM”, instituție abilitată cu dreptul de a calcula cuantumul chiriei și utilităților din Palatul de Cultură a Feroviarilor, conform formulei de calcul a utilităților și chiriei la întreprinderile de stat care este stabilită în Legea bugetului Republicii Moldova.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

4. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, în temeiul probelor acumulate corect a concluzionat, că învinuirea adusă lui Eduard Babliuc nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția acestuia, dar pe presupunerile acuzării, care nu au în susținere un suport probatoriu, fiind în contradicție cu mijloacele de probă enunțate și apreciate.

Astfel, acuzarea nu a demonstrat prin probe pertinente, concludente și utile săvârșirea de către Babliuc Eduard a infracțiunii imputate, învinuirea fiind bazată doar pe presupuneri, care nu au suport probatoriu cert și pertinent.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată sentința Judecătorei sect. Botanica, mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției date instanța de recurs a constatat că, instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant, și mai mult ca atît, nu a dat o apreciere corectă probelor prezentate de către procuror în sprijinul acuzării, potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură, deoarece selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redată în decizie, iar celelalte fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, ca urmare, nefiind elucidate fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei dat.

Astfel, instanța de recurs a menționat, că în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate mai multe probe și anume, declarațiile martorilor Basiul Taisia, Spînu Efimia, Burghilă-Leonte Elena Vasile, Gagauz Miron Ulian, Surucianu Ion, reprezentantul părții civile Pogor Victoria, care au confirmat faptul că, Babliuc Eduard, fiind administrator al Palatului de Cultură al Feroviarilor, în lipsa contractelor de locațiune a transmis în folosință bir. 35 cu suprafața de 30,1 m² asociației „Euro-Moldova Art” pe o perioadă de 16 luni și bir. 21 cu suprafața de 77,5 m² pe o perioadă de 2 ani cetățeanului Ion Suruceanu, fără achitarea chiriei și a utilităților de către aceștea.

Instanța de recurs în acest sens a subliniat, că faptele relatate de către martori au fost recunoscute și de către inculpatul Babliuc Eduard, însă ultimul a susținut în declarațiile sale, că, de fapt, a transmis în folosință încăperile nominalizate la ordinul superiorului său Miron Gagauz, care i-a dat indicații să le ofere asociației „Euro-Moldova Art” și lui Ion Suruceanu spații pentru folosință în schimbul organizării și petrecerii diferitor evenimente muzicale pentru colaboratorii Căii Ferate din Moldova.

Reieșind din cele expuse supra instanța de recurs a statuat, că apreciind aceste probe, instanța de apel prematur a conchis, că : „ declarațiile reprezentantului părții civile Pogor Victoria, declarațiile martorilor Basiul Taisia, Spînu Efimia, Burghilă-Leonte Elena Vasile, Gagauz Miron Ulian, Surucianu Ion, Vdovicenco Alexandru, nicidecum nu demonstrează vina inculpatului Babliuc Eduard în comiterea infracțiunii imputate lui, dimpotrivă demonstrează că, Babliuc Eduard, activând în calitate de administrator al Palatului de Cultura a Feroviarilor, subdiviziune a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, fiind numit în această funcție în baza ordinului nr. 388 din de 9 iulie 2003, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea fișei postului, i-au fost acordate drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcției de administrare a proprietății de stat, n-a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu”.

În acest sens instanța de recurs a menționat, că instanța de apel incorect a menținut concluzia instanței de fond, precum că declarațiile părții vătămate, martorilor Basiul Taisia, Spînu Efimia, Burghilă-Leonte Elena Vasile, Gagauz Miron Ulian, Surucianu Ion, Vdovicenco Alexandru urmează a fi apreciate critic, deoarece contravin circumstanțelor cauzei și conțin divergențe esențiale.

Astfel, instanța de recurs a subliniat că, instanța de apel a neglijat cumulul de probe menționat, concluzionând în felul următor: „în obligațiunile funcționale ale lui E. Babliuc nu intra darea în arendă sau folosință a spațiilor și dânsul nici n-a transmis careva spații în arendă lui I. Suruceanu sau E. Burghilă, ci a îndeplinit ordinul și dispozițiile superiorului său M. Gagauz, care a dat indicații să le ofere spații lor pentru folosință în schimbul organizării și petrecerii de către ultimii a diferitor evenimente muzicale pentru colaboratorii Căii Ferate din Moldova”.

Totodată, instanța de recurs a menționat, că potrivit declarațiilor martorului Miron Gagauz din ședința instanței de fond și de apel, acesta a indicat că „... în perioada anului 2008-2009 a activat în calitate de director al ÎS „CFM”, iar conform atribuțiilor sale de serviciu Babliuc Eduard Nicolae era în drept și împuternicit să

încheie contracte de locațiune, și în calitate sa de director al Palatului de Cultură trebuia să creeze condiții pentru a stimula oamenii de creație. Totodată martorul a mai declarat, că nu este în drept să dea indicații lui Babliuc Eduard, iar acesta, fiind director nu este în drept să dea în arendă birouri, deoarece încăperea se află la balanța Ministerului, remarcînd faptul, că nu există nici un act, care a confirma că încăperea este întărită după Suruceanu Ion. Martorul a mai indicat, că știa despre faptul, că Suruceanu Ion și Burghilă Elena efectuau careva lucrări, înscriau cântece apoi plecau. Ultimii nu s-au adresat pentru acordarea spațiului. El a dat indicație pentru acordarea spațiului pentru creație, dar nu pentru folosință îndelungată”.

Din materialele cauzei, instanța de recurs a constatat că, declarațiile celorlalți martori date în ședința de judecată, nu au fost apreciate în nici un fel, fiind totalmente ignorate.

Mai mult, instanța de recurs a menționat că, deși procurorul, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond în apel a adus un șir de argumente, și anume, că nu s-a dat aprecierea cuvenită declarațiilor părții vătămate și martorilor, care în cumul cu alte probe confirmă, în opinia lui, vinovăția lui Babliuc Eduard, conform învinuirii înaintate, și consideră că acțiunile lui urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, instanța de apel, deliberând asupra apelului procurorului instanța de apel a concluzionat la general, că: „examinând în cumul toate probele prezentate și cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecata, ajunge la justa concluzie că acuzarea nu a demonstrat realizarea laturii obiective de către Babliuc Eduard în vederea transmiterii în folosință a spațiilor cu încălcarea în mod vădit a obligațiilor prevăzute în fișa de post, care prevăd obligația să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul, aferent Palatului de Cultura al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept sa transmită în folosință sau să încheie careva contracte de locațiune cu privire la aceste spații”.

Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel nu a dat apreciere tuturor probelor în cumul și, în special celor menționate, apreciind în mod prioritar declarațiile inculpatului, în cumul cu probele prezentate de către partea apărării numai la etapa cercetării judecătorești în instanța de fond, iar declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării au fost apreciate critic la general, fără a-și argumenta concluzia. Totodată celelalte probe, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, au fost ignorate totalmente, nefiind analizate, apreciate și, ca urmare, instanța de apel nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii acestora.

Astfel, instanța de recurs a constatat prematură concluzia instanței de apel cu referire la achitarea lui Babliuc Eduard de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Rezumînd cele menționate, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 a fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 11 ianuarie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Babliuc Eduard Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani.

Termenul executării pedepsei, calculându-se din momentul reținerii inculpatului.

9. Rejudecând cauza, în motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, Babliuc Eduard, activînd în calitate de administrator al Palatului de Cultura al Feroviarilor, subdiviziune a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, numit în această funcție în baza ordinului nr. 388 din 9 iulie 2003, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea fișei postului, i-au fost acordate drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcției de administrare a proprietății de stat, a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, în următoarele circumstanțe:

Conform fișei postului, fiind obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al Feroviarilor închiriate, nefiind în drept să transmită în folosință sau să încheie careva contracte de locațiune cu privire la aceste spații, intenționat depășindu-și limita drepturilor și obligațiilor sale de serviciu, în perioada anilor 2008-2010, cunoscînd despre inexistența cărorva contracte de locațiune încheiate în procedură legală, a transmis în folosință, în blocul nr.3 a Palatului de Cultură a Feroviarilor biroul nr.35 cu o suprafață de 30,1 m.p. Asociației „Euro-Moldova Art”, proiectului republican „Caravela Culturii” pe o perioadă de 16 luni și biroul nr. 21 cu suprafața totală de 77,5 m.p. pe o perioadă de 2 ani cet. Suceanu Ion, prin ce a cauzat ÎS „CFM” un prejudiciu material estimat, conform calculelor efectuate, prin neachitare de către Asociația „Euro-Moldova Art” Proiectul Republican „Caravela Culturii” a sumei de 12673,95 lei - contravaloarea chiriei și 4904,9 lei - costul utilităților și de către cet. Suceanu Ion a sumei de 185795,50 lei - contravaloarea chiriei și 12614,75 lei - costul utilităților. Ca urmare a acțiunilor a cet. Babliuc Eduard, ÎS „CFM” i s-a adus un prejudiciu material în sumă de 215989,10 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, astfel, soldîndu-se cu urmări grave prin ratarea venitului mai sus menționat.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în săvîrșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a conchis că vina acestuia este dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

- declarațiile reprezentantului părții civile Pogor V., a martorilor Basiul T., Spinu E., Burghilă-Leonte E., Gagauz M., Surucianu I., Vdovicenco Al.;
- informația primită de la ÎS „CFM”, prin care se comunică că careva contract de închiriere cu directorul asociației „Euro-Moldova Art”, Burghilă-Leonte Elena nu există (Vol. I, f.d.10);

– calculul consumului de energie electrică și apă în încăperile PCF în 2009-2010, conform căruia Asociația „Euro-Moldova Art”, proiectul republican „Caravella Culturii” a consumat energie electrică în sumă de 4799,13 lei și apă în sumă de 105,77 lei, iar Suruceanu Ion a consumat energie electrică în sumă de 12252,45 lei și apă în sumă de 362,30 lei (Vol. I, f.d.94);

– procesul-verbal de cercetare la fața locului, fiind cercetat biroul nr. 21 din PCF, fiind stabilit că în spațiul ocupat de către Suruceanu Ion au fost aduse schimbări necesare desfășurării activităților specifice pe care le desfășoară (Vol. I, f.d.221-231);

– actul de revizie din 19 octombrie 2010 efectuat de către secția revizie a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, unde au fost depistate încălcări la darea în locațiune a birourilor din blocul nr.3 a Palatului de Cultură a Feroviarilor de către administratorul Babliuc Eduard (Vol. I, f.d.64-68);

– procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul Babliuc Eduard și martorul Gagauz Miron, în care Babliuc Eduard își menține declarațiile făcute anterior în cadrul urmăririi penale, iar Gagauz Miron admite posibilitatea că ar fi existat un ordin al său cu privire la darea în folosință a celor două spații din PCF (Vol. I, f.d.232);

– regulamentul secției de întreținere a edificiilor civile Chișinău, filiala întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, potrivit căreia transmite în arendă patrimonial și fondurile fixe cu autorizația și coordonarea cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” (Vol. I, f.d.12-15);

– fișa de post a directorului Palatului de Cultura a Feroviarilor, d-lui Babliuc Eduard, potrivit căreia este obligat să verifice respectarea condițiilor prevăzute în contractele de locațiune cu privire la spațiile și teritoriul aferent Palatului de Cultură al feroviarilor închiriate (Vol. I, f.d.89).

Astfel, instanța de apel a concluzionat că vinovăția lui Babliuc Eduard de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. a) Cod penal este dovedită pe deplin, iar instanța de fond în mod incorect și cu derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate de către acuzator, fapt în temeiul căruia în mod incorect a dispus achitarea inculpatului Babliuc Eduard Nicolae.

10. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către avocații Pruteanu Vitalie și Nagacevschi Vitalie în numele inculpatului, care invocând temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Babliuc Eduard de sub învinuirea imputată, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii. Totodată, de către avocatul Nagacevschi V. se solicită, după caz, să fie încetat procesul penal.

În susținerea solicitărilor sale indică următoarele argumente:

– în speța dată nu au fost administrate probe concludente, pertinente, care ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. a) Cod penal, iar cumulul de probe acumulate în speța dată confirmă nevinovăția lui Babliuc Eduard de săvârșirea infracțiunii imputate,

deoarece declarațiile acestuia au fost confirmate prin declarațiile martorilor audiați pe parcursul urmăririi penale și în instanțele de judecată;

- instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare contrar prevederilor art. 414-418 Cod de procedură penală, adică în baza unor și acelorași probe pe care inculpatul a fost achitat, fapt ce demonstrează existența unor dubii foarte serioase privind vinovăția lui Babliuc Eduard, or, conform prevederilor art.8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului;

- menționează, că instanța de apel, de fapt, a acceptat faptul că încăperile au fost transmise de către Babliuc E. în folosință gratuită, fără întocmirea unui contract scris cu I. Suruceanu și Asociația „Euro-Moldova Art”, la indicația directorului de atunci al CFM Miron Gagauz., deoarece în decizie nu există nici o aserțiune, prin care să fi fost combătută această constatare făcută de instanța de fond. Totodată, pentru a-l condamna pe E. Babliuc, instanța de apel a susținut că Miron Gagauz, care la acel moment era director general al CFM, nu era în drept să dea astfel de indicații directorului PCF (să transmită în folosință gratuită încăperi din incinta PCF, care era o subdiviziune a CFM) ;

- relevă faptul că, instanța de judecată a ieșit din limitele învinuirii înaintate de acuzare, deoarece din oficiu, fără ca procurorul să solicite, l-a condamnat pe E. Babliuc pentru pretinsul fapt că dumnealui a îndeplinit o indicație a conducerii CFM, care nu-i putea fi dată, deși în apelul procurorului este invocată lipsa unui ordin sau a unei indicații date de conducerea CFM lui Babliuc privind darea în folosință a încăperilor din incinta PCF;

- subliniază că, potrivit actului de revizie este evident că încăperile din incinta PCF se dădeau în chirie sau în folosință în baza indicațiilor directorului general al CFM, care erau date directorului PCF, ultimul urmînd să le execute;

- instanța de apel a trecut cu tăcerea argumentul apărării, care a fost reținut de instanța de fond, că E. Babliuc nu i-a fost adusă la cunoștință fișa postului de director al PCF, astfel nici nu-i poate fi reproșată nerespectarea obligațiilor prevăzute în această fișă;

- atenționează faptul că, instanța de apel, primind cauza pentru rejudecare, a purces la judecarea apelului procurorului împotriva sentinței din 11.01.2013 a Judecătoriei Botanica, care a fost deja casată prin decizia instanței de recurs din 01.07.2014.

11. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de avocați, solicitînd respingerea acestora, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

12. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună

rejudicarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Analizînd decizia atacată, Colegiul lărgit concluzionează că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, a încălcat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, care stipulează că, judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată întocmit în instanța de apel, se constată că demersul procurorului Scutelnic Cătălin înaintat la data de 08 aprilie 2015, prin care s-a solicitat audierea martorilor Spînu E. și Basiul T. a fost admis de către instanța de apel, iar demersul părții apărării, avocatul Pruteanu Vasile privind solicitarea audierii martorilor Gagauz M., Burghilă E., Suruceanu I., Stepaniuc V., înaintat în aceeași zi, a fost respins de către instanța de apel, fără a motiva soluția în acest sens, cu toate că, audiind opiniile celorlalți participanți asupra cerinței înaintate, procurorul și reprezentantul ÎS „Calea Ferată din Moldova” au lăsat soluția la discreția instanței (Vol. III, f.d.38; 39).

Astfel, se prezumă că acuzarea de stat și reprezentantul părții vătămate nu au fost împotriva acestui demers, dar instanța de apel fără careva motive întemeiate a respins demersul părții apărării.

Totodată, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală a dat o apreciere incorectă cumulului de probe administrate în cauza dată, deoarece unilateral a examinat cauza, doar în favoarea

acuzării de stat, indicînd în susținerea concluziilor sale doar unele fraze din declarațiile martorilor, care în viziunea instanței de apel, confirmă vinovăția inculpatului Babliuc Eduard.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează declarațiile martorilor Suruceanu Ion, Burghilă-Leontie Elena (date atît în faza de urmărire penală, cît și instanța de fond), care au indicat că spațiile în incinta Palatului de Cultură a Feroviarilor a fost acordat de către Babliuc Eduard, după adresarea lor la dl. Voronin V. și dl. Stepaniuc V., care ulterior, s-au adresat cu această solicitare la directorul ÎS „Calea Ferată din Moldova” la acel moment martorul Gagauz M. Tot acești martori au indicat, că nu au încheiat contracte de locațiune, însă ei au organizat concerte gratis pentru lucrătorii ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Colegiul penal mai reține, că potrivit procesului-verbal de confruntare din 18 mai 2011 între bănuitul Babliuc Eduard și martorul Gagauz Miron, reiese că martorul la întrebarea adresată a răspuns: *„Eu nu exclud faptul că în situații de serviciu l-am contactat pe domnul Babliuc Eduard și l-am rugat ca acesta să găsească posibilitate ca să transmită temporar la solicitarea lui I. Suruceanu și Lenuța Burghilă spațiu în Palatul de Cultură a Feroviarilor în condiții reciproc avantajoase...”* (f.d.232, vol. I).

La fel, Colegiul penal menționează, că conform procesului-verbal de audiere a martorului Spînu Efimia în ședința de judecată în instanța de apel, la întrebarea procurorului aceasta a răspuns că: *„Directorul Palatului îndeplinea indicațiile directorului direcției Căii Ferate, care era Găgăuz”* (f.d.30, vol. III) și la întrebarea instanței - *„Directorul general a permis să fie folosite acele birouri”* (f.d.31, vol. III).

Mai mult ca atît, Colegiul lărgit relevă și faptul că, la urmărea penală a fost audiat în calitate de martor Stepaniuc Victor, care a declarat că s-a adresat la Găgăuz M. cu solicitarea de a soluționa problema cu sediu pentru proiectul „Caravela Culturii”, a cărei președinte era Burghilă Lenuța (f.d.217, vol. I).

Referitor la probele materiale, precum fișa de post, actul reviziei din 19 octombrie 2010 și calculul consumului de energie electrică și apă în încăperile PCF în 2009-2010, Colegiul lărgit concluzionează că, instanța de apel expunîndu-se asupra acestor documente, n-a dat răspuns la argumentele apărării, că fișa de post nu este semnată de către E. Babliuc, că nu a fost stabilită data aducerii la cunoștință a fișei de post, care urma să fie contrasemnată de către Babliuc E.

Colegiul penal de asemenea atenționează asupra faptului că instanța de apel, dînd apreciere probelor materiale, nu a indicat în mod clar și întemeiat, care este suma prejudiciului cauzat ÎS „CFM”, deoarece suma indicată în actul de revizie nu este confirmată prin careva documente, calcule pentru energia electrică, apă și canalizare.

Mai mult decît atît, Colegiul penal menționează, că calculul acestui prejudiciu în speță este în legătură directă cu perioada aflării de către arendași (Suruceanu Ion, Burghilă-Leontie Elena) în spațiile nr. 21 și nr. 35, iar întinderea acestei perioade n-a fost în nici un fel motivată de către instanța de apel, ținînd cont de faptul că în acest sens sunt divergențe în cele indicate de către instanță și cele declarate de însăși arendași, martori în cauza dată (f. d. 99 verso, vol. I).

Tot la acest capitol Colegiul penal reține, că instanța de apel n-a dat nici o apreciere faptului, că în actul de revizie nu este indicat constatarea referitor la biroul cu nr.35 cu suprafața de 30,1 m.p., doar în ce privește biroul nr.21 (f.d.67, vol. I).

Colegiul penal constată că instanța de apel, judecând cauza în apel a interpretat greșit cumulul de probe, acceptând concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului, și nu a motivat soluția sa în hotărârea pronunțată privind admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul menționează că potrivit art. 93 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, se menționează și prevederile art. 24 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Alin. (4) al aceiași norme, indică că, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

Cu referire la argumentele avocatului Nagacevski Vitalie, că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014 a fost casată și sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău, de aceea nu este clar care a fost obiectul examinării în instanța de apel, instanța de recurs constată, că această chestiune n-a constituit obiect de examinare în instanța de apel, apărarea neinvocînd acest fapt la rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra tuturor motivelor indicate de către participanții la proces, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

13. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de avocații Pruteanu Vitalie și Nagacevski Vitalie în numele inculpatului Babliuc Eduard, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, în cauza penală în privința lui **Babliuc Eduard Nicolae** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **17 iunie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru